

Uchwała

Komisji habilitacyjnej powołanej przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów, na podstawie art. 18a, ust. 5 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, w brzmieniu ustalonym Ustawą z dnia 18 marca 2011 r. (Dz.U. z 2011, nr 84, poz. 455) w sprawie:

przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego Pani dr Agaty Kucharskiej-Babuli, w dziedzinie nauk humanistycznych, dyscyplinie: literaturoznawstwo

§ 1

Komisja na posiedzeniu w składzie sześciuosobowym: przewodniczący: prof. dr hab. Andrzej Hejmej (Uniwersytet Jagielloński w Krakowie), sekretarz: dr hab. Anna Jamrozek-Sowa, prof. UR (Uniwersytet Rzeszowski), recenzenci: prof. dr hab. Adam Dziadek (Uniwersytet Śląski w Katowicach) i dr hab. Kazimierz Maciąg, prof. UR (Uniwersytet Rzeszowski), członkowie: prof. dr hab. Maria Kwiatkowska-Ratajczak (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu) i dr hab. Elżbieta Mazur, prof. UR (Uniwersytet Rzeszowski), pod nieobecność recenzenta: prof. dra hab. Pawła Próchniaka (Uniwersytet Pedagogiczny im. KEN w Krakowie), w głosowaniu jawnym, działając zgodnie z w/w Ustawą, uwzględniając rozporządzenie MNiSzW z dnia 3 października 2014 w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzenia czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz.U. z dnia 14 października 2014, poz. 1383), uwzględniając kryteria zawarte w Rozporządzeniu MNiSzW z dnia 1 września 2011 (Dz.U. Nr 196, poz. 1165) **pozytywnie opiniuje wniosek o nadanie stopnia doktora habilitowanego.**

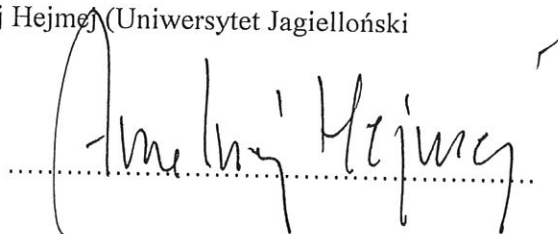
§ 2

Integralną częścią niniejszej uchwały jest załącznik nr 1 stanowiący jej uzasadnienie.

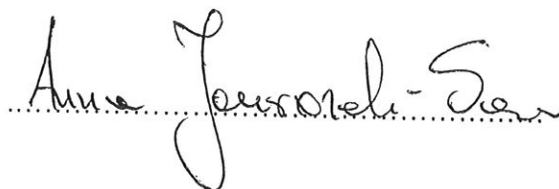
§ 3

Komisja przekazuje niniejszą uchwałę Prorektorowi ds. Kolegium Nauk Humanistycznych Uniwersytetu Rzeszowskiego, prof. dr. hab. Pawłowi Gracie.

1. przewodniczący komisji – prof. dr hab. Andrzej Hejmej (Uniwersytet Jagielloński w Krakowie)

2. sekretarz komisji – dr hab. Anna Jamrozek-Sowa, prof. UR (Uniwersytet Rzeszowski)

3. recenzent – prof. dr hab. Adam Dziadek (Uniwersytet Śląski w Katowicach)

.....

4. recenzent – dr hab. Kazimierz Maciąg, prof. UR (Uniwersytet Rzeszowski)

.....

5. członek komisji – prof. dr hab. Maria Kwiatkowska-Ratajczak (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu)

.....

6. członek komisji – dr hab. Elżbieta Mazur, prof. UR (Uniwersytet Rzeszowski)

.....

Rzeszów, 16 grudnia 2019 r.

Załącznik nr 1.

**Uzasadnienie uchwały Komisji z dnia 16 grudnia 2019 roku
w sprawie nadania dr Agacie Kucharskiej-Babuli stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk humanistycznych, w dyscyplinie literaturoznawstwo**

Uchwała Komisji powołanej ds. przeprowadzenia postępowania w przewodzie habilitacyjnym dr Agaty Kucharskiej-Babuli została podjęta **jednomyślnie**, w trybie jawnym. Wszyscy Recenzenci i pozostali Członkowie Komisji zapoznali się z dorobkiem naukowym, dydaktycznym i organizacyjnym Habilitantki. W podsumowującym posiedzeniu w dniu 16 grudnia 2019 roku zespół obradował w składzie sześciuosobowym (nieobecny: prof. dr hab. Paweł Próchniak). Konkluzje trzech recenzji (w tym dwie pozytywne, jedna – negatywna) oraz pozytywne oceny pozostałych Członków złożyły się na końcową decyzję Komisji, która uznała, że **dr Agata Kucharska-Babula spełniła wszystkie ustawowe wymogi dla uzyskania stopnia doktora habilitowanego.**

Kandydatka jest zatrudniona na stanowisku adiunkta w Zakładzie Badań nad Literaturą i Edukacją Polonistyczną w Instytucie Polonistyki i Dziennikarstwa Uniwersytetu Rzeszowskiego, a także na stanowisku nauczyciela języka polskiego w Zespole Szkół Muzycznych nr 1 im. Karola Szymanowskiego w Rzeszowie. Stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa uzyskała w Akademii Pedagogicznej im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie w 2007 roku na podstawie rozprawy doktorskiej *Integracja literatury i muzyki na lekcjach języka polskiego w ogólnokształcących szkołach muzycznych I stopnia*, napisanej pod kierunkiem prof. dr hab. Marii Jędrychowskiej (praca ta sześć lat później ukazała się drukiem w zmodyfikowanej wersji pt. *Literatura i muzyka na lekcjach języka polskiego w klasach 4–6 szkoły podstawowej*, Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego, Rzeszów 2013). Wniosek o wszczęcie postępowania habilitacyjnego dr Agata Kucharska-Babula skierowała do Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów 25 marca 2019 roku, wskazując Wydział Filologiczny Uniwersytetu Rzeszowskiego (obecnie: Kolegium Nauk Humanistycznych Uniwersytetu Rzeszowskiego) jako jednostkę organizacyjną do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego. We wniosku wskazała również swe główne osiągnięcie naukowe, a mianowicie rozprawę habilitacyjną *„Grające” lektury dla młodych muzyków. O oczekiwaniach czytelnicznych w ogólnokształcących szkołach muzycznych II stopnia*, opublikowaną przez Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego (Rzeszów 2019). Recenzentami dorobku zostali literaturoznawcy: prof. dr hab. Paweł Próchniak (Uniwersytet Pedagogiczny im. KEN w Krakowie), prof. dr hab. Adam Dziadek (Uniwersytet Śląski)

i dr hab. Kazimierz Maciąg, prof. UR (Uniwersytet Rzeszowski). Ich wnikliwe recenzje odnoszą się do całokształtu osiągnięć naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych Habilitantki.

Zainteresowania naukowe dr Agaty Kucharskiej-Babuli, związane z wykształceniem polonistycznym (Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Rzeszowie) oraz muzycznym (Państwowe Liceum Muzyczne w Rzeszowie), obejmują przede wszystkim szeroko rozumiane relacje literatury i muzyki w nauczaniu szkolnym, kierują w stronę strukturalistycznie sprofilowanych badań intertekstualnych i, w konsekwencji, wpływają na sposób określania zadań edukacyjnych w ramach szkolnej dydaktyki polonistycznej. Przyczyniają się one, co szczególnie ważne w ocenie osiągnięć naukowo-dydaktycznych Kandydatki, do wykorzystywania dwóch dziedzin sztuki w praktyce dydaktycznej – w edukacji polonistycznej w ogólnokształcących szkołach muzycznych (z uwzględnieniem jednocześnie „tradycyjnej” szkoły), ale też decydują o specyfice uprawiania nauki. Łączenie kompetencji literaturoznawczych i muzycznych (także muzykologicznych), które w dzisiejszej humanistyce nie jest już rzadkością, okazuje się w przypadku Habilitantki twórcze i wartościowe właśnie ze względu na propozycje „integrowania sztuk” w edukacji polonistycznej, poszukiwanie innowacyjnych sposobów nauczania integrującego.

W swoim dorobku naukowym dr Agata Kucharska-Babula ma 2 książki autorskie poświęcone szkolnej dydaktyce polonistycznej, opublikowane w Wydawnictwie Uniwersytetu Rzeszowskiego, a mianowicie *Literatura i muzyka na lekcjach języka polskiego w klasach 4–6 szkoły podstawowej* (2013) oraz *„Grające” lektury dla młodych muzyków. O oczekiwaniach czytelnicznych w ogólnokształcących szkołach muzycznych II stopnia* (2019). Jest ona także współredaktorką tomu zbiorowego *Integracja wczoraj i dziś w kształceniu polonistycznym* (red. A. Jakubowska-Ożóg, E. Kozłowska, A. Kucharska-Babula, Rzeszów 2013). Habilitantka opublikowała ponadto 29 artykułów naukowych w recenzowanych tomach zbiorowych i takich czasopismach, jak „Dydaktyka Polonistyczna”, „Kwartalnik Polonistyczny”, „Polonistyka”, „Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Rzeszowskiego”. Dorobek ten uzupełnią wkrótce 4 kolejne artykuły złożone do druku, jak również 2 tomy pokonferencyjne przygotowywane do publikacji. Kandydatka wykazuje się znaczną aktywnością naukową: wygłosiła 17 referatów na ogólnopolskich i międzynarodowych konferencjach; była współorganizatorką trzech konferencji naukowych poświęconych problemom edukacji polonistycznej („Integracja wczoraj i dziś w kształceniu polonistycznym”, 2013; „Wychowanie do lektury”, 2018; „Życie bez miłości jest (nie)możliwe”, 2018).

Dorobek dydaktyczny i organizacyjny dr Kucharskiej-Babuli – w zakresie działalności akademickiej – jest również ściśle związany z jej aktywnością w środowisku szkolnym, o czym świadczą między innymi obowiązki adiunkta zatrudnionego w Zakładzie Badań nad Literaturą i Edukacją Polonistyczną, członka Rady Redakcyjnej czasopisma „Dydaktyka Polonistyczna”, kierownika i opiekuna praktyk studenckich czy opiekuna Sekcji Dydaktyków Koła Naukowego

Polonistów Uniwersytetu Rzeszowskiego. Bogate doświadczenie wykładowcy akademickiego to rezultat prowadzenia rozmaitych tematycznie zajęć kursowych – wykładów, ćwiczeń i warsztatów – dla studentów filologii polskiej (m.in. z zakresu wiedzy o kulturze, nauczania integrującego, metodyki nauczania literatury i języka polskiego, semiotyki, teorii i historii kultury), słuchaczy dziennikarstwa i komunikacji społecznej (m.in. kurs Aktywność kulturalna współczesnego człowieka – muzyka), a także filologii angielskiej (ćwiczenia z metodyki nauczania edukacji kulturowej). Dr Kucharska-Babula opracowała również – w ramach podyplomowych studiów kwalifikacyjnych Nauczanie języka polskiego jako obcego – cykl wykładów o kulturze polskiej, jak też warsztaty metodyczne. Uczestniczyła w pracach zespołów przygotowujących programy czterech specjalności (Wiedza o kulturze, Nauczanie języka polskiego jako obcego, Logopedia z kształceniem polonistycznym, Polonistyka stosowana). Habilitantka zaangażowana jest w prace organizacyjne związane z funkcjonowaniem rodzimego Instytutu: była dwukrotnie członkiem Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej (2009, 2015), członkiem Rady Instytutu (w latach 2013–2016), członkiem Wydziałowego Zespołu ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia (2013–2016).

Pierwsza rozprawa Kandydatki opublikowana w formie książkowej, zatytułowana *Literatura i muzyka na lekcjach języka polskiego w klasach 4–6 szkoły podstawowej* (2013), jest próbą przybliżenia metody nauczania integrującego i jej twórczego wykorzystania w edukacji polonistycznej. Książka, która stanowi znacznie zmodyfikowaną wersję dysertacji doktorskiej, zyskała wysokie oceny Recenzentów. Prof. Adam Dziadek dostrzega jej główną wartość jako przede wszystkim opracowania z dziedziny dydaktyki polonistycznej. Jednoznacznie stwierdza, że monografia zawiera „bardzo ciekawe propozycje z zakresu integracji literatury i muzyki na zajęciach z języka polskiego w szkole podstawowej” (s. 3), a za szczególnie cenne uznaje zestawienia utworów literackich i muzycznych omawiane w czwartym rozdziale książki. Dr hab. Kazimierz Maciąg, odnosząc się wnikliwie do ustaleń Autorki w kolejnych rozdziałach rozprawy, zwraca od razu uwagę na fakt, że w opracowaniu kontynuowane i rozwijane są z powodzeniem współczesne teorie nauczania integrującego. Proponowana koncepcja integracji literatury i muzyki, w jego przekonaniu, „może spełniać rolę inspirującej pomocy dla nauczyciela poszukującego wskazówek dotyczących obecności motywów muzycznych w lekturach szkolnych lub innych dziełach literackich” (s. 2–3). Podobnie jak prof. Dziadek, za wyjątkowo wartościowe uznaje sugestie i propozycje interpretacyjne znajdujące się w czwartym rozdziale, w którym rozpatrywane są modelowe sposoby integrowania literatury i muzyki w dydaktyce polonistycznej (Autorka wyróżnia pięć modeli tworzących swoistą typologię). Sygnalizując możliwość zajęcia odrębnego stanowiska, Recenzent stwierdza, iż w pewnych partiach rozprawy „zbyt optymistycznie rysowane są perspektywy integracji literatury i muzyki” (s. 3); formułuje przy tym uwagi w związku z różnym profilem szkół

(szkoła muzyczna *versus* „typowa” szkoła podstawowa). Wskazuje także konsekwencje, które w przypadku interpretacji literaturoznawczej rodzą „zbyt bliskie zestawienia i synchronizacje” (s. 4).

Druga rozprawa dr Agaty Kucharskiej-Babuli – *„Grające” lektury dla młodych muzyków. O oczekiwaniach czytelniczych w ogólnokształcących szkołach muzycznych II stopnia* – stanowi bezpośrednią kontynuację wcześniejszych badań. Przynosi ona szerokie spojrzenie na problem edukacji polonistycznej w ogólnokształcących szkołach muzycznych II stopnia i akcentuje potrzebę podjęcia nowych wyzwań edukacyjnych związanych z doświadczeniem audialnym. Ich emblematem staje się formuła tytułowa „grające» lektury” (formuła ta, zgodnie z objaśnieniami Autorki, oznacza „teksty, których treść pobudza wyobraźnię muzyczną, sprawia, że niejako słyszy się w nich melodię, przestrzeń audialną”, s. 14). Rozprawie habilitacyjnej – autorskiej koncepcji „grających» lektur” (łączonej z ujęciami między innymi muzyczności i „muzycznego stylu odbioru”), która jest zarazem diagnozą kompetencji czytelniczych, literackich i kulturowych uczniów szkół muzycznych – poświęcono, z oczywistych względów, najwięcej uwagi w ocenach dorobku Habilitantki.

Prof. Paweł Próchniak wyjściowe założenia rozprawy uznaje za trafne, parokrotnie podkreśla potrzebę diagnozowania stanu edukacji polonistycznej i zajmowania się problemami analizowanymi w książce, ale zasadniczy wywód Autorki nie zyskuje jego akceptacji z kilku powodów. Jeden z głównych zarzutów odnosi się do sposobu działania literaturoznawczego, który, w jego przekonaniu, nie przynosi oryginalnych rezultatów („nad interpretacją przeważa deskrypcja, nad samodzielnym dociekaniem – referowanie. Obszerne partie książki przybierają formę centonu – wkładem habilitantki jest w nich nie intelektualna odkrywczność czy oryginalność wnioskowania, ale zręczna kompilacja ustaleń i tez innych badaczy”, s. 6). Zastrzeżenia Recenzenta budzi także podejście do badań intertekstualnych, a mianowicie ograniczanie się wyłącznie do elementarnych możliwości, takich jak cytaty, czytelna aluzja, stylistyczna czy konstrukcyjna klisza, co w konsekwencji rodzi wątpliwości i przekłada się na ogólną konstatację: „[...] trudno mi się zgodzić, by tak wyznaczony pułap lekturowy miał obowiązywać również w literaturoznawczej rozprawie, która ma stać się podstawą postępowania habilitacyjnego” (s. 7). Prof. Próchniak wyraża się krytycznie zwłaszcza o trybie interpretacji tekstów akceptowanym przez Autorkę, podkreślając, że „najczęściej swoje odczytania ogranicza do streszczającego omówienia, do mniej lub bardziej pobieżnego zreferowania przebiegu wybranych wątków fabuły”, proponuje odczytania „słabo pogłębione analitycznie, ciężące ku streszczeniu” (s. 7). Inne uwagi krytyczne dotyczą także przeprowadzonej ankiety i konieczności jej uwzględnienia w rozprawie (s. 6), doboru „grających lektur” (s. 8), wykorzystania koncepcji neurodydaktyki (s. 8), warsztatu i pisarstwa naukowego, którym rządzi „strategia centonu” (s. 11). Szczegółowe uwagi podsumowane zostają negatywną konkluzją: „*„Grające» lektury dla młodych muzyków* nie są znaczącym osiągnięciem naukowym, nie wnoszą wiele do badań literaturoznawczych” (s. 10).

W przekonaniu prof. Adama Dziadka o wartości rozprawy habilitacyjnej dr Agaty Kucharskiej-Babuli decydują w głównej mierze rozpoznania i diagnozy dotyczące dydaktyki szkolnej. Recenzent już na samym wstępie formułowanych opinii odnotował zasadnicze trudności z dokonaniem oceny dorobku naukowego Habilitantki, która zajmując się „sprawami dydaktyki, metodyką nauczania” nie wykazuje osiągnięć w zakresie teorii literatury, komparatystyki literackiej czy historii literatury. Wyraża on jednak jednoznaczne przekonanie, że niewątpliwym walorem „*Grających*” lektur dla młodych muzyków jest możliwość wykorzystania proponowanych rozwiązań w procesie nauczania literatury – nie tylko w szkołach muzycznych, lecz także w innych typach szkół. Poczyniona w bezpośrednim kontekście dydaktyki polonistycznej obserwacja prowadzi do klarownej i jednoznacznej opinii na temat propozycji Habilitantki: „monografia p. dr Kucharskiej-Babuli ma charakter odkrywczy i stanowi cenne źródło wiedzy w zakresie badań metodycznych” (s. 3). Recenzent formułuje także drobne uwagi. Jego wątpliwości budzi formuła tytułowa w związku z szeroko komentowanym w rozprawie zagadnieniem czytelnictwa („tytuł tej monografii jest nieco mylący, ponieważ jedną z najistotniejszych kwestii w niej podjętych jest problem systematycznego zanikania czytelnictwa wśród młodzieży, niechęci do czytania tekstów kanonicznych czy też do czytania w ogóle”, s. 2) i, w konsekwencji, możliwością innego spojrzenia na całość wywodu przy założeniu, że „»*Grające*« lektury... stanowią bardzo udaną próbę diagnozy silnie zróżnicowanych [...] przyczyn niechęci do czytania” (s. 2). Prof. Dziadek odnosi się również do kwestii ankiety; wyniki przeprowadzonych przez Autorkę rozprawy badań ankietowych były, jak stwierdza, przewidywalne, ale też zachowują one wartość zarówno materialną, jak i poznawczą. Jest to bowiem impuls do podjęcia konkretnych działań naukowo-dydaktycznych, co „w monografii zostało z powodzeniem uczynione, podparte szczegółowymi propozycjami w zakresie »muzycznego stylu odbioru« [...] i interpretacji wybranych tekstów kanonicznych [...]” (s. 2–3).

Dr hab. Kazimierz Maciąg przeprowadzone przez Habilitantkę badania na podstawie ankiety uznaje za „solidne” (z racji uwzględnienia odpowiedzi 1317 uczniów z pięciu Ogólnokształcących Szkół Muzycznych działających na terenie Krakowa, Krosna, Rzeszowa, Szczecina i Torunia), a ich rezultaty – za ważne i reprezentatywne. Zwraca uwagę na specyfikę badań statystycznych i ich przydatność w diagnozowaniu sytuacji czytelnictwa. Podkreśla przy tym, że propozycje dr Agaty Kucharskiej-Babuli są odpowiedzią na aktualną sytuację dydaktyki szkolnej i wynikają z konieczności poszukiwania rozwiązań edukacyjnych, co w przypadku rozprawy wiąże się z wykorzystaniem lektur bliskich doświadczeniu uczniów ogólnokształcących szkół muzycznych, a mianowicie tekstów literackich traktujących o muzyce i szeroko rozumianym świecie dźwięków. Ujawniając najpierw swoje obawy przedlekturowe związane z postulatem poszerzania „kanonu” w ogólnokształcących szkołach muzycznych (także z ewentualnym profilowaniem kanonu lektur w innych typach szkół), Recenzent wyraża ostatecznie pełną akceptację dla zaproponowanych przez Autorkę rozwiązań,

docenia „sam pomysł naukowej refleksji nad lekturami polonistycznymi w szkołach muzycznych, jak i efekty jego realizacji (które powinny mieć też praktyczne zastosowanie [...])” (s. 6). Próba ustalania zestawu pozycji lekturowych odpowiadającego oczekiwaniom uczniów to w jego opinii działanie innowacyjne, zgodne z nową *Podstawą programową do języka polskiego dla szkoły średniej*. W końcowych konkluzjach wskazane zostają precyzyjnie elementy decydujące w przypadku rozprawy o oryginalnym podejściu badawczym: „»Grające« lektury... to nie tylko pierwsza sugestia wykorzystania pomysłu na uatrakcyjnienie lekcji języka polskiego w szkołach artystycznych, ale także jedna z niewielu prac naukowych, która podejmuje analizę specyfiki tego przedmiotu w szkołach muzycznych” (s. 6).

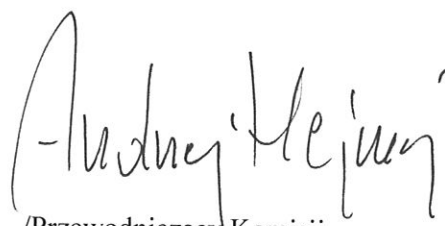
Wszyscy Recenzenci zwracają szczególną uwagę na osiągnięcia dr Agaty Kucharskiej-Babuli w zakresie dydaktyki: na jej doświadczenie jako nauczyciela akademickiego (zatrudnienie od 2008 roku; obecnie w Zakładzie Badań nad Literaturą i Edukacją Polonistyczną) oraz nauczyciela języka polskiego (od 1995 roku w Zespole Szkół Muzycznych nr 1 im. Karola Szymanowskiego w Rzeszowie). Prof. Paweł Próchniak, mimo iż w konkluzji recenzji uznaje wniosek Habilitantki za nieuzasadniony („Dorobek ten – stosunkowo skromny ilościowo – nie jest problemowo i materiałowo rozległy, nie formułuje tez i propozycji nowatorskich, niewiele w nim też rozpoznań odkrywczych poznawczo, nie stanowi więc znaczącego wkładu w badania literaturoznawcze [...]”, s. 15), wysoko jednocześnie ocenia jej osiągnięcia w dziedzinie dydaktyki: „Z szacunkiem myślę o postawie nauczycielskiej i zaangażowaniu habilitantki, o jej dokonaniach dydaktycznych, o podejmowanych przez nią próbach poszerzenia palety możliwości, jakimi może i powinien dysponować polonista pracujący w szkole (zwłaszcza artystycznej)” (s. 15). W pierwszym zdaniu recenzji stwierdza, że „Dr Agata Kucharska-Babula jest dydaktykiem literatury”, a w dalszej formułowanych opiniach podkreśla, że jej opracowania „wpisują się w nurt literaturoznawstwa funkcjonalnego – podporządkowanego celom edukacyjnym, uprawianego na użytek szkolnej dydaktyki polonistycznej” (s. 2), a także wskazuje znaczenie poszczególnych propozycji metodycznych („bez wątpienia mogą inspirować polonistów (pracujących nie tylko w szkołach muzycznych)”, s. 4) i odrębnych publikacji („stanowiąc mogą cenne źródło inspiracji dla szkolnych polonistów poważnie traktujących swój fach”, s. 15). Prof. Adam Dziadek, podkreślając, że „niemal w każdej z przedstawionych [...] do zaopiniowania publikacji widać wyraźny ślad łączenia doświadczeń nauczycielskich i naukowych” (s. 4), nie tylko wysoko ocenia osiągnięcia naukowo-dydaktyczne dr Kucharskiej-Babuli, ale też wyraża jednoznaczne przekonanie: „To dorobek imponujący, a pod względem merytorycznym w pełni wystarczający do przyznania Jej stopnia doktora habilitowanego” (s. 4). Podobną opinię formułuje dr hab. Kazimierz Maciąg, w przekonaniu którego Habilitantka jest „dość rzadkim obecnie przykładem polonisty-literaturoznawcy i metodyka »praktykującego«, uczącego w szkołach i znającego z własnego doświadczenia realia współczesnego

systemu edukacyjnego różnych szczebli” (s. 1), umiejętnie wykorzystującego wiedzę literaturoznawczą, muzyczną i muzykologiczną, dysponującego dorobkiem, który „poszerza wiedzę na temat integracji literatury i sztuk »siostrzanych«, w szczególności – muzyki” (s. 7). Prof. dr hab. Maria Kwiatkowska-Ratajczak oraz dr hab. Elżbieta Mazur (Członkowie Komisji), wysoko oceniając w swoich pisemnych opiniach osiągnięcia naukowo-dydaktyczne Kandydatki i zarazem przychylając się do wniosków zawartych w konkluzjach recenzji prof. Adama Dziadka oraz dra hab. Kazimierza Maciąga, jednoznacznie uznały jej dorobek za wystarczający do wnioskowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych, w dyscyplinie literaturoznawstwo.

Konkluzja

Wziąwszy pod uwagę oceny Recenzentów i opinie pozostałych Członków Komisji oraz przebieg dyskusji na posiedzeniu w dniu 16 grudnia 2019 roku, w której komentowano szczegółowo publikacje i umiejętności dydaktyczno-organizacyjne Habilitantki – Komisja wnosi do Rady Naukowej Kolegium Nauk Humanistycznych Uniwersytetu Rzeszowskiego o nadanie dr Agacie Kucharskiej-Babuli stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych, w dyscyplinie literaturoznawstwo.

/Przewodniczący Komisji
prof. dr hab. Andrzej Hejmej/

A. Kudwala

Kazimierz Maciąga

Maria Kwiatkowska-Ratajczak

Elżbieta Mazur

Anna Juroch-Sowa